

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

Κεφ. 154
3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991
6(I) του 1994
3(I) του 1996
99(I) του 1996
36(I) του 1997
40(I) του 1998
45(I) του 1998
15(I) του 1999
37(I) του 1999
38(I) του 1999
129(I) του 1999
30(I) του 2000
43(I) του 2000
77(I) του 2000
162(I) του 2000
169(I) του 2000
181(I) του 2000
27(I) του 2001
12(I) του 2002
85(I) του 2002
144(I) του 2002
145(I) του 2002
25(I) του 2003
48(I) του 2003
84(I) του 2003
164(I) του 2003
124(I) του 2004
31(I) του 2005
18(I) του 2006
130(I) του 2006
126(I) του 2007
127(I) του 2007.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ποινικού Κώδικα (Τροποποιητικός) Νόμος του 2008 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος»).

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη νέου άρθρου.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 245 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Ορισμός αρπαγής από πρόσωπο που ασκεί κοινή κηδεμονία.

245Α. Όποιος ενώ ασκεί κοινή κηδεμονία ανήλικου με άλλο ή άλλα πρόσωπα, μεταφέρει το ανήλικο πρόσωπο εκτός των ορίων της Δημοκρατίας, χωρίς τη συναίνεση του άλλου ή των άλλων νομίμων κηδεμόνων του, θεωρείται ότι αρπάζει το ανήλικο πρόσωπο από το νόμιμο κηδεμόνα του.».

Αντικατάσταση του άρθρου 305Α του βασικού νόμου.

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την αντικατάσταση του άρθρου 305Α αυτού με το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Έκδοση επιταγών χωρίς αντίκρισμα.

305Α.-(1) Πρόσωπο που εκδίδει επιταγή η οποία, κατά ή μετά την ημερομηνία, κατά την οποία αυτή έχει καταστεί πληρωτέα, παρουσιάζεται στο πιστωτικό ίδρυμα, επί του οποίου εκδόθηκε, δεν εξοφλείται, λόγω έλλειψης διαθέσιμων κεφαλαίων του εκδότη της ή λόγω του ότι ο λογαριασμός του εκδότη ήταν κλειστός κατά το χρόνο της παρουσίασης της επιταγής, και παραμένει απλήρωτη για περίοδο δεκαπέντε (15) ημερών από την παρουσίασή της, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000,00) ή και στις δύο ποινές.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1), πρόσωπο το οποίο, χωρίς εύλογη αιτία, προκαλεί με οποιαδήποτε πράξη τη μη εξόφληση επιταγής που εκδόθηκε από το ίδιο, οποτεδήποτε πριν ή κατά την ημερομηνία που η επιταγή έχει καταστεί πληρωτέα, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε

περίπτωση καταδίκης υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000,00) ή και στις δύο ποινές:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου, επίκληση της υπεράσπισης της εύλογης αιτίας, δυνατό να γίνει από τον κατηγορούμενο εφόσον, κατά ή πριν από την παρουσίαση της επιταγής για σκοπούς πληρωμής της, ο κατηγορούμενος ως εκδότης παρέθεσε γραπτώς στο πιστωτικό ίδρυμα, επί του οποίου εκδόθηκε η επιταγή, το λόγο ή τους λόγους για τους οποίους δόθηκε εντολή μη πληρωμής της.

(3) Σε περίπτωση επιστροφής απλήρωτης επιταγής, το πιστωτικό ίδρυμα, επί του οποίου αυτή εκδόθηκε, οφείλει ενυπογράφως να σφραγίζει ή να σημειώνει σε αυτήν τον πραγματικό λόγο της μη πληρωμής της, δηλαδή αν η μη πληρωμή οφείλεται σε έλλειψη διαθέσιμων κεφαλαίων, κλείσιμο λογαριασμού ή εντολή μη πληρωμής, καθώς και την ημερομηνία παρουσιάσής της προς πληρωμή, και η σφράγιση, καθώς και ο λόγος επιστροφής που σημειώνεται από το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα επί της επιταγής, γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία ενώπιον δικαστηρίου:

Νοείται ότι η σφραγίδα και ή η σημείωση του πιστωτικού ιδρύματος, επί του οποίου εκδόθηκε η επιταγή δυνάμει του παρόντος εδαφίου, καθώς και η καταχώριση της ημερομηνίας εμφάνισης της επιταγής προς πληρωμή αποτελούν μαχητό τεκμήριο του αληθούς του περιεχομένου τους:

Νοείται, περαιτέρω, ότι συμμόρφωση πιστωτικού ιδρύματος, με τη δυνάμει του παρόντος εδαφίου υποχρέωσή του, δεν συνιστά ούτε μπορεί να ερμηνευθεί ότι συνιστά παραβίαση, εκ μέρους του, του απορρήτου ή της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που κατέχει αναφορικά με τους λογαριασμούς των πελατών του.

(4) (α) Σε περίπτωση παρουσίασης επιταγής, η οποία παρουσιάστηκε με ηλεκτρονικά μέσα, το πιστωτικό ίδρυμα, επί του οποίου αυτή εκδόθηκε, οφείλει να παρέχει πληροφόρηση με ηλεκτρονικά μέσα στο πιστωτικό ίδρυμα, που έχει παρουσιάσει την επιταγή, για τον πραγματικό λόγο της μη πληρωμής της επιταγής, δηλαδή αν η μη πληρωμή οφείλεται σε έλλειψη διαθέσιμων κεφαλαίων, κλείσιμο λογαριασμού ή εντολή μη πληρωμής, καθώς και για την ημερομηνία παρουσίασης της επιταγής προς πληρωμή.

(β) Κατά την παραλαβή της πληροφόρησης που αποστέλλεται δυνάμει της παραγράφου (α), το πιστωτικό ίδρυμα, που έχει παρουσιάσει την επιταγή, οφείλει ενυπογράφως να σφραγίζει ή να σημειώνει, στο πρωτότυπο της επιταγής, τον πραγματικό λόγο της μη πληρωμής της επιταγής, όπως αυτός περιέχεται στην πιο πάνω πληροφόρηση, καθώς και την ημερομηνία παρουσίασης της επιταγής προς πληρωμή.

(γ) Η σφράγιση και ο λόγος επιστροφής που σημειώνεται από το πιστωτικό ίδρυμα, που έχει παρουσιάσει την επιταγή, επί της επιταγής,

γίνεται αποδεκτή ως μαρτυρία ενώπιον δικαστηρίου:

Νοείται ότι η σφραγίδα ή και η σημείωση του πιστωτικού ιδρύματος, που έχει παρουσιάσει την επιταγή, αναφορικά με τον πραγματικό λόγο της μη πληρωμής και με την ημερομηνία παρουσίασης της επιταγής προς πληρωμή, αποτελούν μαχητό τεκμήριο του αληθούς του περιεχομένου τους:

Νοείται, περαιτέρω, ότι συμμόρφωση πιστωτικού ιδρύματος με τη δύναμη του παρόντος εδαφίου υποχρέωσή του δεν συνιστά, ούτε μπορεί να ερμηνευθεί ότι συνιστά, παραβίαση εκ μέρους του, του απορρήτου ή της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που κατέχει αναφορικά με τους λογαριασμούς των πελατών του.

(5) Παράβαση των δυνάμει των εδαφίων (3) και (4) επιβαλλόμενων υποχρεώσεων από οποιοδήποτε λειτουργό ή υπάλληλο του πιστωτικού ιδρύματος, ο οποίος εξουσιοδότησε ή, εν γνώσει του, έχει επιτρέψει ή συνεργήσει στην παράβαση, εκτός εάν η παράβαση έγινε λόγω καλόπιστου λάθους, συνιστά ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ευρώ (€2.000,00) ή και με τις δύο αυτές ποινές.

(6) Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις έκδοσης επιταγής, όταν αυτή εκδίδεται προς πληρωμή οφειλής που σχετίζεται με συναλλαγή ή πράξη, η οποία αντίκειται στα χρηστά ήθη ή σε οποιοδήποτε νόμο.

(7) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, «πιστωτικό ίδρυμα», σημαίνει-

(α) τράπεζα, κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον περί Τραπεζικών Εργασιών Νόμο, ή

66(I) του 1997
74(I) του 1999
94(I) του 2006
119(I) του 2003
4(I) του 2004
151(I) του 2004
231(I) του 2004
235(I) του 2004
20(I) του 2005.

(β) συνεργατικό πιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμο, ή

22 του 1985
68 του 1987
190 του 1989
8 του 1992
22(I) του 1992
140(I) του 1999
140(I) του 2000
171(I) του 2000
8(I) του 2001
123(I) του 2003
144(I) του 2003
5(I) του 2004
170(I) του 2004
230(I) του 2004
23(I) του 2005
49(I) του 2005
76(I) του 2005
29(I) του 2007
37(I) του 2007.

(γ) οποιοδήποτε άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή οργανισμό που έχει συσταθεί με βάση οποιοδήποτε νόμο και εκδίδει βιβλιάρια επιταγών σε πελάτες του.

(8) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η παρουσίαση επιταγής περιλαμβάνει, τόσο τη φυσική παρουσίαση επιταγής, όσο και την παρουσίαση επιταγής με ηλεκτρονικά μέσα,

σύμφωνα με διαδικασίες που εγκρίνει η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου δυνάμει των εξουσιών που της χορηγούνται από το άρθρο 74Α του περί Συναλλαγματικών Νόμου.

Κεφ. 262
16 του 1986
32(I) του 1997
96(I) του 2003.

Αρ. Φακ.: 23.01.049.011-2008
23.01.048.192-2007